

Til § 11.

Frugtcentraler må anses for et naturligt og nødvendigt led i den service, fragtmandskørslen skal yde publikum.

Som en konsekvens af lovforslagets formålsbestemmelse med hensyn til fragtmandskørslen er disse centraler derfor inddraget under offentlig kontrol.

En tilladelse til at drive fragtcentral skal efter bestemmelsen i stk. 2 blandt andet kunne gøres betinget af, at centralen har en passende placering, og at den stiller de nødvendige faciliteter til rådighed for fragtmændene og publikum. Den nærmere udformning af disse kriterier forudsættes fastlagt af vejtransportrådet.

Til § 12.

Den, der udøver almindelig vognmandskørsel, har ikke behov for at have holdeplads på en fragtcentral. Ikke desto mindre ser man ofte, at vognmænd, der ikke har tilladelse til fragtmandskørsel, søger tilknytning til en fragtcentral dels for at erhverve transporter af mere tilfældig karakter, dels for på basis af sin tilknytning til centralen at etablere en egentlig rutekørsel.

For at beskytte dem, der udøver fragtmandskørsel, mod uretmæssig konkurrence må efter lovforslaget kun vognmænd, der har tilladelse til at udføre fragtmandskørsel, have holdeplads på en fragtcentral. Det er ikke hensigten at afskære det almindelige publikum fra at benytte fragtcentraler. Afsenderen eller modtageren af godset må således gerne selv indlevere eller afhente dette på centralen.

Til gengæld har de vognmænd, der har tilladelse til fragtmandskørsel, efter bestemmelsen i stk. 2 en pligt til at have holdeplads på fragtcentralerne i det omfang, sådanne findes i det område, hvor den enkelte fragtmand efter sin tilladelse må foretage af- og pålæsning af gods. Denne pligt gælder også for jernbanerne, når de udfører fragtmandskørsel.

Til § 13.

Det i lovforslaget indeholdte forbud mod uretmæssig reklame er ligeledes begrundet i hensynet til at beskytte fragtmandskørslen. En typisk form for reklame, der er omfattet af forbudet, er påmaling på motorkøretøj, presseninger eller lignende af navne på forskellige geografiske områder.

Til § 14.

Den kørsel, hvorved landbrugsprodukter transporteres fra de enkelte landbrugere til mejeri, slagteri, ægpakkeri og eksportmarked, foregår i vid

udstrækning under sådanne forhold, at kørslen ville falde ind under den i lovforslaget indeholdte definition af fragtmandskørsel. Denne kørsel med landbrugsprodukter er imidlertid af en helt speciel karakter, og bør derfor undtages fra reglerne om fragtmandskørsel.

Til § 15.

De koncessionerede rutebilers befordring af mindre stykgods indtil 25 kg og rejsegods er holdt uden for en regulering af godstransporten ad landevej.

Til § 16.

Den kørsel, hvorved jernbanerne udbringer eller afhenter gods i tilknytning til en forudgående eller forestående transport af godset med jernbane, holdes uden for en regulering. En forudsætning må det dog være, at jernbanerne under kørslen benytter egne motorkøretøjer.

Af hensyn til banernes muligheder for at gennemføre rationaliseringer, f. eks. ved afkorting af banestrækninger, bør kørslen falde uden for en regulering, selv om den udføres som rutekørsel.

Til § 17.

Den i lovforslaget indeholdte bestemmelse om, at tilladelser kan udstedes til et selskab eller anden juridisk person, er en følge af den stigende anvendelse af selskabsformen inden for virksomhederne.

Til § 18.

Efter lovforslaget vil en tilladelse til godskørsel for fremmed regning eller til fragtmandskørsel kunne tilbagekaldes blandt andet, hvis indehaveren af tilladelsen ikke udnytter den i rimeligt omfang, det vil sige ikke har præsteret et rimeligt antal ton km. Ved vurderingen af, hvorvidt indehaveren har udnyttet sin tilladelse i rimeligt omfang, skal der tages hensyn til, hvorvidt det motorkøretøj, tilladelsen omfatter, anvendes til almindelig transportformål eller til specielle formål, herunder til dækning af spidsbelastninger.

En tilbagekaldelse på dette grundlag er ikke underkastet domstolskontrol udover, hvad der følger af de almindelige regler om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63.

Endvidere vil tilbagekaldelse af en tilladelse kunne ske administrativt, såfremt indehaveren i udøvelsen af sin virksomhed har gjort sig skyldig i forhold, der giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil drive virksomheden på forsvarlig måde.

Det er herved forudsat, at tilbagekaldelse kan ske i tilfælde, hvor indehaveren ikke overholder